



## In gesprek met een echte Reuselnaar

*Door Thijs van der Zanden*

*Een echte Reuselnaar ben ik niet want ik ben hier niet geboren en getogen. Daarom moet je "echte Reuselnaar" maar tussen haakjes zetten.*



*Marius Zijlmans in de huiskamer van zijn woonhuis aan de Schelft 27 te Reusel, in januari 2009.*

Aan het woord is de 78-jarige vroegere Reuselse huisarts Marius Zijlmans, de jongste van de vijf zonen van dokter A. Zijlmans en zijn vrouw M. Zijlmans-Hoffmans uit Bladel.

### Voorouders

Mijn grootvader en grootmoeder hebben altijd in Raamsdonkveer gewoond. Ze waren helaas al overleden voor ik 2 jaar werd en heb ze daarom nooit gekend. Wel heb ik gehoord dat grootvader voor zijn gezin de kost verdiende als vriendbaas in de vriendwinning van de Biesbosch. Omstreeks 1900 verhandelde hij hoepels, banden, biezen, riet en rijsmaterialen. Hij had hiervoor arbeiders in dienst die allerlei producten maakten zoals bijvoorbeeld matten van wilgenhout voor oeverversterkingen. Dit moet hem goed zijn afgegaan want zijn kinderen kregen allemaal de gelegenheid om te studeren. Bovendien had grootvader daar een goede reden voor. Het ging toen minder goed in de vriendwinning en daarom vond hij dat zijn kinderen op een andere manier de kost moesten kunnen verdienen.

Ook mijn vader is geboren in Raamsdonkveer en nam de kans waar te gaan studeren. Hij slaagde omstreeks 1920 aan de Gemeentelijke Universiteit van Amsterdam en werd in 1921 huisarts te Bladel.

Een nicht van grootvader H.A. Zijlmans heette Huberdina Theodora Zijlmans. Ze ging naar

*Op 12 september 1922 trouwde vader Adrianus Anselmus Simon Zijlmans met moeder Maria Anna Huberdina Hoffmans. Op de voorste rij geheel links zit heeroom Joachim Zijlmans, pastoor te Hapert en tweede van rechts is heeroom Frans Hoffmans, pastoor te Tilburg.*





*Grootvader en  
griendbaas  
Hendrikus Adrianus  
Zijlmans (1835-1902)  
en grootmoeder  
Adriana Cornelia  
Pigmans (1859-  
1932).*

het klooster en kreeg daar de naam zuster Marie Joseph. Ze was een van de eerste vijf Franciscanessenzusters die op 1 juni 1879 in Reusel aangesteld werden in het door pastoor van de Wee gebouwde zusterklooster annex Sint Franciscus van Sales Gesticht voor weesmeisjes. Deze zuster was overste en medeoprichtster van het zustershuis te Reusel. In 1891 kregen er al 50 weesmeisjes onderwijs. Ook het onderwijs voor Reuselse meisjes viel onder de verantwoordelijkheid van deze zusters Franciscanessen. Recent heb ik een brief ontvangen van zuster Josepho, de laatste overste van het Reuselse zusterklooster waarin dit bevestigd wordt, vertelt Marius mij de brief tonend.

### **Ouderlijk gezin**

In het begin van de 20<sup>ste</sup> eeuw was dokter Cramer de gemeentelijke huisarts van Bladel. Om gezondheidsredenen moest hij stoppen. Hij is nog een tijdje vervangen door een broer van hem. Deze dokter Cramer heeft vader benaderd om zijn huisartspraktijk in Bladel over te nemen. Mijn vader had er wel oren naar maar moest zijn vriendin M. Hoffmans, die later mijn moeder werd, nog overtuigen haar vertrouwde omgeving Waalwijk om te ruilen voor het onbekende Kempenland waar Bladel toe behoort. Het gemeentebestuur van Bladel vond vader geschikt en daarom kreeg hij er direct een aanstelling. Aan de Sniederslaan werd door

de gemeente snel gestart met een nieuwe huisartsenwoning annex praktijkruimte. Tot de woning klaar was is vader in het Bladelse zusterklooster bij de *nonnekes* ingetrokken. In 1922 was zijn ambtswoning klaar, er was brood op de plank, dus konden vader en moeder met elkaar trouwen. Achtereenvolgens werden in Bladel mijn broers Henk, Vin, Joop, en Frans geboren waarna ik kwam en daar op 17 april 1930 voor het eerst het levenslicht zag. Zes jaar later werd door het plotselinge overlijden van mijn moeder ons gezin getroffen door de ergste ramp die een jong gezin treffen kan. Dat moeder opgebaard lag staat nog in mijn geheugen gegrift toen

*Het gezin van het  
koperen bruilofts-  
paar, dokter  
A. Zijlmans en M.  
Zijlmans-Hoffmans  
in 1935.  
V.l.n.r. Frans, vader,  
Henk, Joop, Marius,  
moeder en Vin.  
Een jaar later zou  
moeder overlijden.*





*Het gezin van de Bladelse huisdokter A. Zijlmans met de nichtjes van moeder die na haar overlijden in 1936 werkzaam waren in de huis-houding en apotheek. Zittend v.l.n.r. Henk, nichtje Mies Hoffmans, Marius en vader. Staand v.l.n.r. Frans, Joop, Vin en nichtje Ria Weijers.*

nog niet echt beseffend dat ik voortaan de steun en toewijding van een eigen moeder op cruciale momenten in mijn latere leven zou moeten missen.

Voor mijn vader moet deze klap heel hard aangekomen zijn. Echter met een drukke huisartsenpraktijk was er geen tijd om bij de pakken neer te zitten. Er werd een praktische oplossing gezocht en gevonden door de aanstelling van twee nichtjes van mijn moeder te weten Mies, uit de familie Hoffmans-Zijlmans uit Waalwijk voor het huishouden en Ria, van de familie Weijers-Hoffmans ook uit Waalwijk voor de apotheek. Ria zou later trouwen met dokter Th. van Delft die in Moegestel zijn praktijk had.

In 1940 hertrouwde vader met M. Burgers en ze kregen samen nog twee dochters, mijn zusjes Friek en Marianne. Mijn tweede moeder verdient alle respect voor het feit dat ze in een gezin stapte met 5 opgroeiende puberende zonen met bovendien een man met een heel drukke huisartsenpraktijk. Ze heeft heel hard moeten werken om het gezin en alles wat daarbij komt goed draaiende te houden. Ondanks alle goede bedoelingen van mijn tweede moeder blijft toch het gemis aan genegenheid en zorg die juist een eigen moeder kan geven, vertelt Marius op zachte toon.

### Lagereschooltijd

Het nieuwe schooljaar begon vroeger niet op 1 september maar op 1 april. Omdat ik op 17 april jarig ben was ik 17 dagen te jong om in de eerste klas te mogen starten. Mijn vader loste dat op door een leerkracht te charteren die mij aan huis les gaf zodat ik toch de eerste klas kon doen. Het jaar daarop kon ik gewoon doorstromen naar de 2<sup>de</sup> klas. De lesstof op school kostte me niet veel moeite. Mijn vader vond het lesniveau ook aan de matige kant. Daarom moest ik van hem na 3 maanden 6<sup>de</sup> klas lagere school der rest van het schooljaar naar de Mulo om een goede kans te hebben om te slagen voor het toelatingsexamen van het Lyceum.

*Koperen bruiloftsfeest van dokter Zijlmans en zijn tweede vrouw M. Burgers in juli 1952. Zittend v.l.n.r. Frans, Vin, Friek, vader, Marianne en Marius. Staand v.l.n.r. Joop, Henk en moeder. Ze zijn hier in de tuin van hun ouderlijk huis aan de Sniederslaan 14 te Bladel.*





Van mijn lagerschooltijd herinner ik mijn Bladelse leeftijdgenootjes Jan Groenen, Sjekke Jansen en Bert de Vries nog wel. Ongetwijfeld zullen we wel eens kattenkwaad hebben uitgehaald maar daar kan ik me niet veel meer van herinneren. Een gebeurtenis die al voor mijn vijfde levensjaar plaatsvond weet ik nog wel. Samen met een overbuurjongetje waren we in de tuin van zijn ouderlijk huis, dat naast de winkel van Frans Rooijackers stond, op planken aan het springen die over de gierput lagen. Plotseling kantelde een plank en mijn speelkameraadje verdween kopje onder in de stinkende blubber. Gelukkig zag ik zijn handjes even boven komen. Snel pakte ik hem aan die handjes vast en kon die met veel moeite op de rand van de put zetten. Direct begon ik hard te *brullen* om hulp. Gelukkig was zijn moeder in de buurt en kon ze hem uit de put halen. Vervolgens kreeg hij een pak slaag en ik een snoepje weet ik nog wel. Ook mijn ouders werden bedankt voor mijn ‘heldhaftig’ optreden.

Zowel aan mijn moederskant als aan mijn vaderskant hadden we een heerroom. Heerroom Frans Hoffmans was pastoor in Tilburg en heerroom Joachim Zijlmans was pastoor in Hapert. Ik herinner me dat we wel eens door heerroom Zijlmans in Hapert werden uitgenodigd op de pastorie.

Mijn vader herinner ik me als hardwerkende, gedreven zorgzame huisarts altijd bezig voor zijn patiënten waardoor er weinig tijd was voor het gezin. Hij deed zoals dat toentertijd een dorpsdokter betaamt heel veel zelf zoals röntgenfoto's maken, behandeling epilepsie, bloed- en urineonderzoek en het begeleiden van moeilijke bevallingen. Bovendien had hij een eigen apotheek.

Ook had hij zijn eigen uitdrukkingen. Zo had hij over bepaalde zaken eigen Latijnse uitspraken en zienswijze. Bijvoorbeeld “Timeo grecos ut dona ferentis”, je moet uitkijken als iemand met geschenken komt of complimenten geeft en “Alicui bene velle”, willen dat het de ander goed gaat (ware liefde).

### Kostschool

Mijn broers en ik zijn na de lagerschooltijd allemaal naar de kostschool gegaan. In 1942 zou ik oorspronkelijk naar het Canisius College in Nijmegen gaan maar dat kon niet doorgaan omdat het door de Duitsers was bezet.

Daarom kwam ik terecht in het Norbertus Lyceum in Roosendaal. De Roosendaalse kostschool was van de broeders van het Convict Sint Marie. De broeders hielden van discipline en vaste patronen. De dag bestond uit vroeg opstaan, naar de kapel voor de Heilige Mis, ontbijten, naar school, middageten, naar school, avondeten en studie in de studiezaal met overhoring door de broeders. Die vaste patronen waren goed voor mij want elke jaar werden mijn cijfers beter. Het laatste jaar was dan ook mijn beste jaar en in 1948 slaagde ik voor HBS-B.



*Omstreeks 1940 hadden de broers Zijlmans, leden van de verkennerij, in hun tuin aan de Sniederslaan te Bladel deze hoge uitkijktoren gemaakt. Marius staat op de laagste etage geheel rechts.*

*Op 20 maart 1958, een dag nadat Marius Zijlmans zijn bul kreeg, bracht de Harmonie van Bladel ter ere van hem een serenade bij zijn ouderlijk huis aan de Sniederslaan 14 te Bladel. V.l.n.r: zien we zijn vriendin Joke van Heesbeen, Marius Zijlmans, garagehouder Péér Daniëls, sigarenfabrikant Derk de Vries en winkelier Marcelis de Vocht..*

*De studenten Marius Zijlmans en zijn huisgenoot Arnold Heertje, de latere professor doctor in de economie. Ze lezen hier in hun toenmalige woonplaats Amsterdam de krant van 17 juni 1953 die een extra editie uitgaf over de opstand in Berlijn.*



Alleen met de vakanties mochten we naar huis. Tijdens een van die vakanties was ik samen met mijn broer Vin, op zondag, in een café gaan biljarten. Dat de sociale controle toentertijd in Bladel groot was bleek wel uit het feit dat de pastoor daarover beklag kwam doen bij mijn ouders.

In 1944 ben ik op weg naar Roosendaal op een keer heel snel verhoord. In die tijd vonden er wel eens bombardementen plaats. Tegen mijn reisgenoten, mijn broers Vin, Joop en Frans, maakte ik gekscherend de opmerking dat ik zou willen dat de kostschool gebombardeerd wordt zodat ik weer naar huis kan. In Tilburg op het perron werd afgeroepen: “De heren Zijlmans kunnen uitstappen en terug naar huis

gaan want op de speelplaats van de kostschool in Roosendaal is een bom gevallen.”

De vrijetijdsbesteding op de kostschool bestond voor een groot deel uit sport en spel. Biljarten was een van mijn favoriete bezigheden. Ook was ik lid van de voetbalclub Cosama (Convict Sancta Maria) waarvoor ik in competitieverband wedstrijden speelde. Ook deed ik aan atletiek. Ik herinner me dat ik eens kampioen ben geweest op de 400 meter. Of ik zo goed was of het niveau zo laag weet ik niet meer, lacht Marius.

*Studeerkamer van vader A. Zijlmans aan de Sniederlaan te Bladel. Hij besteedde heel veel tijd aan beroepsmatige studie op het terrein van de geneeskunde.*



### **Studie in Amsterdam**

Na de middelbare school in Roosendaal ging ik naar de Gemeentelijke Universiteit van Amsterdam teneinde ook arts te worden, zoals eens mijn vader had gedaan en ook mijn broer Vin deed. Vader gaf me voorlichting voor ik naar de grote stad ging. Zijn vaderlijk advies was kort en bondig: “Ga er niet dobbelen en blijf uit de buurt van drank en vrouwen.” Dat ik nog een groentje was bleek al toen ik nog maar een halve dag in Amsterdam was en ’s nachts naar huis liep, daar op een brug een eenzame in mijn ogen hulpeloze dame zag staan in een bontjas. Toen ik bezorgd aan haar vroeg of ik haar ergens mee kon helpen zei ze hoeveel dat zou kosten. Toen pas begreep ik dat het een vrouw was die mijn vader had bedoeld en daarom maar vlug zei dat ik geen tijd had.



Mijn vader was vroeger lid geweest van de Katholieke Sociëteit St. Thomas en ik werd er daarom ook lid van. Tijdens de ontgroening-periode ben ik eens door een potige student bijna van een hoge trap afgeduwd. Ook ben ik in die periode bijna verdronken. In het zwembad werd ik door een studiegenoot overgehaald met hem in het diepe te gaan. In het water werd ik bevangen door schrik en klampte me in paniek met alle macht aan

hem vast. Het gevolg was dat we allebei naar beneden gingen. De badmeester heeft me juist op tijd uit het water gevist. Achteraf is het onverantwoord geweest dat ik op de Amstel ging roeien terwijl ik helemaal niet kon zwemmen.

In de Sociëteit St. Thomas had ik niet zoveel. Wel werd ik, tot op de dag van vandaag, lid van het dispuut Calcar. Het was en is een dispuut gericht op gezelligheid en elkaar vooruit helpen. In die tijd kwamen wij elke week een keer samen waar ik heel goede herinneringen aan bewaar. Oorspronkelijk bestond het dispuut uit ongeveer 20 personen. Nu zijn er nog ongeveer 10 leden over omdat er door overlijden steeds meer afvallen. De bekende econoom, professor dr. Arnold Heertje woonde in hetzelfde huis als ik, namelijk Singel 301 te Amsterdam.

### Huisarts in Reusel

Op het einde van mijn artsstudie was ik coassistent in het Elisabeth Ziekenhuis te Tilburg. Daar werkte Joke van Heesbeen als verpleegster waar ik verkering mee kreeg. Een gebeurtenis tijdens het prille begin van onze verkering kunnen we allebei nog goed herinneren. Op een morgen was Joke druk in de weer met het noteren van de gemeten temperaturen en het steriliseren van een bundel temperatuurmeters toen ik plotseling

*Marius Zijlmans en Joke van Heesbeen na hun kerkelijk huwelijk in de parochiekerk Sint Jan den Doper te Waalwijk in 1959. De bruidsmeisjes zijn v.l.n.r. Enneke, Hannie, Olga en Johan.*



*Eerste Heilige Communie van zoon Janus in 1967 in hun feestelijke huiskamer van hun huis, Wilhelminalaan 28. V.l.n.r. Petra, communicantje Janus, Marius met zoon Frans en Joke met zoon Jan.*



*Met Joan Jansen en zijn vrouw Griet zijn Marius Zijlmans en zijn vrouw Joke al lange tijd bevriend. Hier zien we omstreeks 1980 v.l.n.r. Jaon, Griet en Joke tijdens een van hun fietstochten die Jaon had uitgezet.*

*Marius en Joke Zijlmans hadden 3 hectare bos aan de Luther te Hooge Mierde waarin ze ook een schuilgelegenheid hadden laten bouwen. Hier in juni 1972 v.l.n.r. Joke Zijlmans, Wies Peys en Griet Jansen.*

voor haar stond. Dat maakte zo'n indruk dat ze alle meters naast de bus met sterilisatievloeistof stak die vervolgens op de grond kapot vielen. Ze moest zelf alle meters vergoeden maar onze verkering heeft er zeker niet onder geleden want we zijn nog altijd gelukkig samen. In 1959 werd in Waalwijk ons geluk bezegeld met een heel mooie huwelijksdag.

Op 19 maart 1958 ben ik als arts in Amsterdam afgestudeerd en kon toen bij mijn vader als assistent in dienst treden. Een dag nadat ik mijn bul kreeg bracht 's avonds de harmonie van Bladel bij ons thuis een serenade om mij en mijn ouders te feliciteren. Het feit dat vader beschermheer van de harmonie was zal hierbij zeker een rol hebben gespeeld. Hoewel vader zijn drukke huisartsenpraktijk heel moeilijk los kon laten deed hij in 1959 zijn praktijk over aan mijn broer Vin en aan mij. Mijn broer vestigde zich in Bladel en ik begon een praktijk in Reusel. Joke en ik kochten het huis van Antoon Willekens aan de Wilhelminalaan 28. Het huis moest eerst ingrijpend verbouwd worden om het geschikt te maken. We kregen er vlot achter elkaar onze drie zonen en een dochter te weten Janus, Petra, Jan en Frans waar we heel content mee waren en waarmee ons gezin compleet was.

De huisartsenpraktijk groeide uit tot een drukke praktijk. In die tijd gaf ik op verzoek van het bisdom verloofden-cursussen voor

aanstaande bruidsparen. Dat deed ik samen met Riet Goudsmits en Antoon van Abeelen respectievelijk maatschappelijk werkster en kapelaan in Reusel. Ook gaf ik in Esbeek en later in Eersel, EHBO-lessen en in Bladel nam ik EHBO-examens af bij de jeugd. Het was dag en nacht werken ook in de weekenden werd er vaak een beroep op mij gedaan maar ik deed het met volle overgave. Het vroeg heel veel van mijn privéleven. Joke heeft zoon Janus wel eens ingedeeld in mijn spreekuur zodat hij eens met me kon praten. Van mijn gezin en vooral van Joke werd heel veel gevraagd en ik heb er respect voor dat ze dat op wisten te brengen. Samen met mijn broer ben ik begonnen met het organiseren van weekenddiensten. Later werd dit regionaal geregeld en veel beter georganiseerd.

Vanwege de benodigde rust hadden Joke en ik een bos aangekocht van 3 hectare groot, gelegen aan de Luther te Hooge Mierde. We hadden er een mooie vijver en een schuilgelegenheid waarin we water en elektriciteit hadden laten aanleggen. Joan Jansen heeft me daar veel bij geholpen. Bij de opening heeft hij een mooie voordracht gehouden. Het thema van de voordracht was de drie deugden geloof, hoop en liefde. Samen met de fraters en andere buurtgenoten van de Groeneweg hadden we er wel eens viswedstrijden en buurtfeesten waar we hele prettige herinneringen aan bewaren.

### **Hartinfarct**

In 1971 merkte ik tijdens een reis naar Amerika dat ik problemen kreeg met mijn hart. Nota





*In oktober 1984 kwamen Marius en zijn vrouw Joke weer naar Reusel terug en gingen aan de Schelft 27 wonen. De Reuselse 'Guld' waar Marius beschermheer van was bezorgden in vol ornaat een gastvrij welkom. We herkennen v.l.n.r. Riek de vrouw van Jac van Gompel, Péér Got (Kerkhofs), Marius en Joke Zijlmans, Jac van Woute Piet (van Gompel) en Hein Horsting.*

bene in Houston waar eens de eerste kransslagaderoperaties zijn uitgevoerd kon ik niet meer verder. Een jaar later kreeg ik een hartinfarct. Toen mijn behandelend arts mij het nieuws vertelde was ik opgelucht want ik was al ruim een jaar fysiek aan het einde van mijn latijn. De huisartsenpraktijk moest ik echter gedwongen opgeven. Het gevolg van het infarct had ook zo zijn goede kanten want ik kreeg toen meer vrije tijd. In feite heb ik vanaf toen mijn kinderen pas leren kennen!

Op 1 januari 1973 was ik blij en opgelucht dat ik weer aan de slag kon bij de Geneeskundige Dienst Valkenswaard. Eerst volgde ik een opleiding sociale geneeskunde met voor mij heel leerzame vakken zoals vergadertechniek. Daarna volgde ik opleidingen voor jeugdarts en bedrijfsarts inclusief het beoordelen van elektrocardiogrammen (ecg) en haalde daarvoor de benodigde papieren. In Valkenswaard ben ik begonnen als jeugdarts en later werd ik bedrijfsarts. Het was behoorlijk wennen aan de nieuwe baan. Mijn werk was niet meer gericht op het beter maken van patiënten maar op het voorkomen dat de jeugd en later de werknemers waarvoor ik werkte ziek werden of gebreken kregen.

### **Bestuursfuncties**

Na het stoppen van mijn huisartsenpraktijk heb ik me op een andere manier maatschappelijk

ingezet. Diverse bestuursfuncties kwamen op mijn weg. Zo werd ik bestuurslid van "De Bejaardenstichting Reusel" die onder voorzitterschap van Graard Janssen ten doel had bejaardenwoningen te bouwen in 't Busseltje. Verder was ik bestuurslid van het Eerselse bejaardenhuis de Wiekenborg en was ik bestuurslid van het Rythovius College te Eersel. Ook zat ik in de besturen van de Stichting Ouderenzorg de Kempen en van de Stichting Ouderenhuisvesting de Kempen waartoe Huize Kempenland te Bladel, Huize Lindehof te Lage Mierde en het Mariahof te Reusel behoorden. Tijdens de opening van de nieuwbouwaanleunwoningen aan de Korenbocht te Reusel kreeg ik de eer een

*Het jaarlijkse uitje van het bestuur van de gehandicaptenzorg De Donksbergen te Duizel, omstreeks 1995. Geheel links burgemeester van Hooge en Lage Mierden en waarnemend burgemeester van Reusel Ad Verheijden en zijn vrouw, geheel rechts Marius Zijlmans en zijn vrouw Joke.*





---

*Marius en Joke Zijlmans en hun vrienden Jaon en Griet Jansen bij de Sint Nicolaaskerk in Amsterdam op 10 augustus 1990. Ze waren daar i.v.m. het 50-jarig bestaan van het Anjerfonds, voorheen het Spitfirefonds. Ze zijn op die dag ook in paleis Op de Dam ontvangen door Prinses Juliana en Prins Bernhard, de beschermheer van het fonds.*



steen te onthullen wegens mijn verdiensten voor de bejaardenzorg te Reusel. Een tijd lang ben ik van de verstandelijke gehandicaptenzorg De Donksbergen te Duizel lid van het bestuur geweest.

Jammer vind ik dat de bejaardenzorg momenteel niet meer is wat het zou moeten zijn. De hoofdpunten het bieden van verzorging, veiligheid, voorkomen van eenzaamheid en het bieden van gezelligheid

aan bejaarden die daar behoefte aan hebben dreigt weg te zakken. Of dat komt door gebrek aan geld en middelen of door een ander beleid weet ik niet maar ik maak me er wel zorgen over. Ook heb ik nooit de argumenten, “beter zorg dan stenen” begrepen waardoor het Wit-Gele Kruis uit Reusel weg moest, vertelt Marius bezorgd.

Bij het gildewezen heb ik diverse bestuursfuncties bekleed. Van het St. Jorisdigilde van Reusel was ik jarenlang beschermheer. Ook werd ik kringvoorzitter van de Kring Kempenland en vicevoorzitter van de Noord-Brabantse federatie van Schuttersgilden. Tenslotte werd ik lid van de commissie Gildealtaar voor de St. Jan in den Bosch en ook nog lid van de Stichting Cultuurfonds t.b.v. de Noord-Brabantse Schuttersgilden. In de hoedanigheid van adviseur van het Noord-Brabantse gildewezen ben ik gedurende 2 perioden lid van het Anjerfonds geweest waarvan ik later een mooie legpenning mocht ontvangen.

Op 31 december 1983 ben ik benoemd tot ridder in de orde van Gregorius de Grote en op 8 september 1996 tot ridder, met als graad lid in de orde van Oranje Nassau waar ik erg vereerd mee ben en wat ook een pluim op de hoed is van mijn vrouw Joke die dat allemaal mogelijk heeft gemaakt.

---

*Op 18 april 1999 waren Marius en Joke Zijlmans samen 140 jaar oud en nog steeds heel gelukkig met elkaar.*





### De oude dag

Na mijn pensioen ben ik jarenlang op vakantie geweest in het Spaanse Benidorm, steeds voor een periode van ongeveer 2 maanden. De eerste 10 jaar met de caravan en daarna nog 5 jaar in een huurhuisje in Alfas del Pi een dorpje bij Benidorm. Joke en ik zijn er veel op pad geweest en hebben er genoten van het aangename klimaat.

Jarenlang ben ik bezig met het uitzoeken van de stambomen Zijlmans, Hoffmans en van Heesbeen, waardoor ik ook de computer en internet heb leren gebruiken. Mijn wens is dat eens te bundelen in een document voor de familie

Biljarten is een bezigheid die ik vanaf mijn schooltijd altijd graag heb gedaan. Bijna wekelijks ga ik samen met Teun van Gestel en Toon Reniers, biljarten in café 't Huukste te Hapert.

Lange tijd ben ik bezig geweest met schilderen. Eerst heb ik daarvoor lessen gevolgd aan de kunstacademie te Arendonk. Later heeft de Reuselse gildebroeder, Jos van *Bonnekes Klaos* (Daniëls) me overgehaald met hem naar

Veldhoven te gaan om daar les te krijgen van Peter Dillen. Oorspronkelijk wilde ik me toeleggen op portretschilderen. Omdat dat toch heel moeilijk bleek te zijn heb voornamelijk stillevens gemaakt, vertelt Marius terwijl hij me een zestal van zijn werken laat zien die in de woonkamer en hal van zijn huis hangen.

### Slot

Marius Zijlmans heeft er veel voor over gehad om in de voetsporen van zijn vader huisarts te worden. Hij heeft heel hard moeten werken om dat ideaal te verwezenlijken en heeft het ten uitvoer gebracht tot hij er bijna letterlijk bij neerviel. Dat heeft veel van hem gevraagd maar ook van zijn vrouw Joke en zijn kinderen waar hij trots op is.

Na zijn infarct is hij niet bij de pakken gaan neerzitten. De lange lijst van bestuursfuncties waarvoor hij ook onderscheiden is en die hij belangeloos heeft bekleed ten dienste van de Reuselse gemeenschap en daarbuiten dwingt groot respect af. Daarom stellen we met recht vast dat de voormalige Reuselse huisdokter Marius Zijlmans een echte Reusenaar genoemd mag worden.

*Bestuurders van de Brabantse Gilden verwelkomen op 11 mei 1985 op vliegveld Welschap Paus Johannes Paulus II, die een bezoek bracht aan Nederland. Geheel links Marius Zijlmans, voorzitter van de kring Kempenland en naast hem Eugène van Bouwdijk Bastiaanse, voorzitter van de Noord-Brabantse Federatie van Schuttersgilden.*